

Ο περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού και Πυρηνικών Εγκαταστάσεων (Τροποποιητικός) (Κυρωτικός) Νόμος του 2012 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 38(ΙΙΙ) του 2012

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ) (ΚΥΡΩΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

3(ΙΙ) του 2008.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού και Πυρηνικών Εγκαταστάσεων (Τροποποιητικός) (Κυρωτικός) Νόμος του 2012 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού (Κυρωτικός και άλλες Διατάξεις) Νόμο του 1998 (ο οποίος θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού και Πυρηνικών Εγκαταστάσεων (Κυρωτικός) Νόμος του 1998 και 2012.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την διαγραφή του όρου «Σύνδεσμος» και του ορισμού του· και

(β) με την προσθήκη στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών τους:

««Αρμόδια Αρχή» για την εφαρμογή της Σύμβασης, σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περιλαμβάνει οποιοδήποτε λειτουργό του Υπουργείου του δεόντως εξουσιοδοτημένο από τον Υπουργό·

«Τροποποίηση της Σύμβασης» σημαίνει την Τροποποίηση της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού, η οποία υιοθετήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005 στη Βιέννη.

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.».

Τροποποίηση
του άρθρου 3
του βασικού
νόμου.

3. Το άρθρο 3 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (2) αυτού του ακόλουθου νέου εδαφίου (3):

«... (II) του 2012. (3) Με τον περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού και Πυρηνικών Εγκαταστάσεων (Τροποποιητικός) (Κυρωτικός) Νόμο κυρώνεται η Τροποποίηση της Σύμβασης, καθώς και η σχετική έκθεση της Επιτροπής της Ολομέλειας, που εκτίθεται στο Αγγλικό Πίνακα, πρωτότυπο στο Μέρος III του Πίνακα και σε Μέρος III. μετάφραση στην Ελληνική στο Μέρος IV του Μέρος IV. Πίνακα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος III του Πίνακα.».

Αντικατάσταση
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρο 5 του βασικού νόμου αντικαθίσταται από το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Αρμόδια Αρχή. 5. Η Αρμόδια Αρχή, ασκώντας τις εξουσίες της με βάση τον περί Προστασίας από Ιονίζουσες Ακτινοβολίες Νόμο, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται, ή άλλης σχετικής νομοθεσίας, δύναται να κατακρατεί, να κατάσχει ή να προβεί σε κατάλληλη απόρριψη πυρηνικού υλικού το οποίο, κατά την κρίση της, αποτελεί ή είναι πιθανό να αποτελέσει αντικείμενο διάπραξης αδικήματος με βάση τον παρόντα Νόμο.».

Κατάργηση των άρθρων 8 και 9 του βασικού νόμου. 5. Τα άρθρα 8 και 9 του βασικού νόμου καταργούνται.

Τροποποίηση του Πίνακα του βασικού νόμου με την προσθήκη σ' αυτόν νέων Μερών III και IV. 6. Ο Πίνακας του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, στο τέλος αυτού, των ακόλουθων νέων Μερών III και IV:

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material**

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as "the Convention") is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL
AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,"

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in

all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

- (d) "nuclear facility" means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
- (e) "sabotage" means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the

public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

- (b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

- (c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

- (d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

- (a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
- (b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
- (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
- (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

- (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
- (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and

regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities.

The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified

requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

(b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

(i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed

channels;

- (ii) render assistance, if requested;
- (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

- (a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;
- (b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;
- (c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;
- (d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.
8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:
1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.
 2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.
9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:
1. The intentional commission of:
 - (a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;
 - (b) a theft or robbery of nuclear material;
 - (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
 - (d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
 - (e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
 - (f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
 - (g) a threat:

- (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
- (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
- (i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
- (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
- (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
- (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion

or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote ^{b/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{b/} Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote ^{d/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{d/} Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

Report by the Committee of the Whole

1. The Committee of the Whole was established pursuant to Rule 16 of the Rules of

Procedure of the Conference.

2. The Committee held six sessions between 4 and 8 July under the Chairmanship of Mr. S. McIntosh of Australia; Mr. E. Gil of Spain served as Vice-Chairperson of the Committee.

3. The Committee examined the Basic Proposal contained in Document CPPNM/AC/L.1/1/Rev.1 referred to it by the Plenary under item 8 of the Agenda of the Conference.

4. During the discussion of paragraph 9 of the Basic Proposal, some States indicated that the following part of the proposed subparagraph 1(e) of Article 7 of the Convention "... , unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated" could be misinterpreted. In this context, States agreed that this phrase should be understood as covering acts of authorized persons (e.g. police, firemen, other authorities and operators) carried out in the fulfilment of their duties, so as to ensure that such acts would not constitute an offence, as described in the same article.

5. The Committee of the Whole discussed a proposal submitted by Paraguay to amend the Convention to apply to all radioactive material and associated facilities. The Committee of the Whole, while noting the value of an international legally binding instrument on the safety and security of such material and facilities, agreed that the Paraguayan proposal went well beyond the scope of the Convention, which is confined to nuclear material and nuclear facilities. Some States noted that the issue of security of radioactive material and associated facilities was being discussed by the IAEA Board of Governors and General Conference. The relevance of the Code of Conduct on the Safety and Security of Radioactive Sources, of the International Conference on the Safety and Security of Radioactive Sources, held last week in Bordeaux, France, of the Action Plan on Non Proliferation of Weapons of Mass Destruction, and of the Action Plan on Security of Radioactive Sources, both adopted by the G-8 at its Evian Summit in June 2003, were also mentioned.

6. During the discussion of paragraph 4 of Article 2 of the Basic Proposal, which deals *inter alia* with the military forces of a State in the exercise of their official duties, Argentina proposed the introduction into Article 1 (definitions) of a definition of the term "military forces of a State" that would be consistent with the definition of that term in other similar conventions, such as the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. Paragraph 4 of Article 1 of that Convention defines the "military forces of a State" as "the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security, and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility." This proposal received broad support during the discussions on paragraph 4 of Article 2 in the Committee of the Whole. Some other States, however, indicated that the proposal was not consistent with their national law regulating the system of physical protection of nuclear material and the status of specialized forces performing tasks in this area. The said proposal, if accepted, could have led to substantial difficulties in the implementation of the Convention by those States, thus impeding their ratification of the amendment to the Convention. The Committee of the Whole concluded that consensus could not be reached on including a definition of "military forces of a State" in the amendment of the Convention, but the Committee decided to include in the record of the Committee of the Whole the proposal by Argentina as set forth above, as well as this brief description of the discussion and the conclusion of the Committee.

7. During the discussion of the proposed subparagraph 4(b) of Article 2 Mexico proposed to replace the word "inasmuch" with the word "insofar". In the broad exchange that took place, it was recognized that there is a substantive difference between both terms. Some delegations made it clear that the phrase "inasmuch" has at least two meanings in English, one of them is "to the extent that" and a second meaning is "because". The delegation of Mexico accepted the wording of subparagraph 4(b) of Article 2 on the understanding that the text it considers acceptable is the text in Spanish.

8. The delegation of the Republic of Korea expressed a preference for paragraph (1) of Article 7 as contained in the Basic Proposal. In particular, their concern centred on including a reference to subparagraph (h) into subparagraph (j) as it could impact on the punishment of those involved in directing or organizing the acts described in this article.

9. The Committee referred the text of the Basic Proposal, with agreed amendments, to the Drafting Committee for its review pursuant to Rule 17.

10. The Committee examined the draft text of the Amendment to the Convention on Physical Protection of Nuclear Material as proposed by the Drafting Committee. Consensus was achieved on all provisions in the text, with the exception of the sixth preambular paragraph. The delegation of Mexico expressed a reservation on preambular paragraph six which is duly reflected in the summary records of the Conference. That paragraph was accordingly, referred to the Plenary for decision. With this exception, the Committee recommends the attached text of the Amendment to the Plenary for adoption.

11. The Committee examined and approved the draft Final Act submitted by the Drafting Committee, and it recommends the attached text of the draft Final Act for adoption by the Plenary.

ΜΕΡΟΣ IVΤροποποίηση της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία
Πυρηνικού Υλικού

1. Ο Τίτλος της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού, η οποία υιοθετήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1979 (εφεξής αναφερόμενη ως η «Σύμβαση») αντικαθίσταται από τον ακόλουθο τίτλο:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

2. Το προοίμιο της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το δικαίωμα όλων των Κρατών να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν την πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς και το νόμιμο ενδιαφέρον τους για τα ενδεχόμενα οφέλη τα οποία απορρέουν από την ειρηνική εφαρμογή της πυρηνικής ενέργειας,

ΟΝΤΑΣ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ για την ανάγκη διευκόλυνσης της διεθνούς συνεργασίας και της μεταφοράς της πυρηνικής τεχνολογίας για την ειρηνική εφαρμογή της πυρηνικής ενέργειας,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι η φυσική προστασία είναι ζωτικής σημασίας για την προστασία της δημόσιας υγείας, της ασφάλειας, του περιβάλλοντος και για την εθνική και διεθνή προστασία,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και την προώθηση της καλής γειτονίας και των φιλικών σχέσεων και της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Άρθρου 2 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών «Όλα τα μέλη θα απέχουν, στις διεθνείς σχέσεις τους, από την απειλή ή τη χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους, ή με

οποιοδήποτε άλλο τρόπο, ασυμβίβαστο με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών»,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ τη Διακήρυξη για τα Μέτρα Εξάλειψης της Διεθνούς Τρομοκρατίας, η οποία προσαρτάται στο ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 49/60 της 9ης Δεκεμβρίου 1994,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αποτρέψουν τους πιθανούς κινδύνους οι οποίοι ελλοχεύουν από την παράνομη διακίνηση, την παράνομη απόκτηση και χρήση πυρηνικού υλικού και τις δολιοφθορές του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων, και παρατηρώντας ότι η φυσική προστασία κατά τέτοιων πράξεων αυτών έχει καταστεί θέμα αυξανόμενης εθνικής και διεθνούς ανησυχίας,

ΑΝΗΣΥΧΩΝΤΑΣ ΠΟΛΥ για την παγκόσμια κλιμάκωση των πράξεων τρομοκρατίας, σε όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της, και για τις απειλές τις οποίες αντιπροσωπεύουν η διεθνής τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η φυσική προστασία διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στην υποστήριξη της μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων και των στόχων κατά της τρομοκρατίας,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ, μέσω της παρούσας Συμφωνίας, να συμβάλλουν στην ενίσχυση, σε όλο τον κόσμο, της φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων, τα οποία χρησιμοποιούνται για ειρηνικούς σκοπούς,

ΟΝΤΑΣ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι τα αδικήματα, τα οποία σχετίζονται με το πυρηνικό υλικό και της πυρηνικές εγκαταστάσεις, αποτελούν θέμα σοβαρής ανησυχίας και ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη να υιοθετηθούν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα, ή να ενισχυθούν τα υφιστάμενα μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόληψη, η ανίχνευση και η τιμωρία των αδικημάτων αυτών,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ενισχύσουν, περαιτέρω, τη διεθνή συνεργασία, προκειμένου να θεσπιστούν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους και με την παρούσα Σύμβαση, αποτελεσματικά

μέτρα για τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων,

ΟΝΤΑΣ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι η παρούσα Συμφωνία θα πρέπει να συμπληρώνει την ασφαλή χρήση, αποθήκευση και μεταφορά του πυρηνικού υλικού και την ασφαλή λειτουργία των πυρηνικών εγκαταστάσεων,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι υφίστανται διεθνώς διαμορφωμένες συστάσεις φυσικής προστασίας, οι οποίες επικαιροποιούνται από καιρού εις καιρόν και οι οποίες μπορούν να παρέχουν κατευθύνσεις σχετικά με τα σύγχρονα μέσα επίτευξης αποτελεσματικών επιπέδων φυσικής προστασίας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ, επίσης, ότι η αποτελεσματική φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται για στρατιωτικούς σκοπούς, αποτελεί ευθύνη του Κράτους το οποίο κατέχει αυτό το πυρηνικό υλικό και τις πυρηνικές εγκαταστάσεις, και κατανοώντας ότι, σε αυτό το υλικό και εγκαταστάσεις, παρέχεται και θα συνεχίσει να παρέχεται αυστηρή φυσική προστασία,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ στα εξής:

3. Στο Άρθρο 1 της Σύμβασης, μετά την παράγραφο (γ), προστίθενται δύο νέες παράγραφοι ως εξής:

(δ) ο όρος «πυρηνικές εγκαταστάσεις» σημαίνει τις εγκαταστάσεις (συμπεριλαμβανομένων και των συναφών κτιρίων και του εξοπλισμού) στις οποίες παράγεται, επεξεργάζεται, χρησιμοποιείται, διακινείται (handled), αποθηκεύεται ή διατίθεται (disposed of) πυρηνικό υλικό, εάν η πρόκληση βλάβης ή η παρέμβαση στις εγκαταστάσεις αυτές θα μπορούσε να οδηγήσει στην απελευθέρωση σημαντικών ποσοτήτων ακτινοβολίας ή ραδιενεργού υλικού

(ε) ο όρος «δολιοφθορά» σημαίνει οποιαδήποτε σκόπιμη πράξη, η οποία στρέφεται κατά πυρηνικών εγκαταστάσεων ή πυρηνικού υλικού κατά τη χρήση, αποθήκευση ή μεταφορά του, η οποία θα μπορούσε, άμεσα ή έμμεσα, να θέσει σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια του προσωπικού, του κοινού ή του περιβάλλοντος, μέσω της έκθεσης σε ακτινοβολία ή της απελευθέρωσης ραδιενεργών ουσιών.

4. Μετά το Άρθρο 1 της Σύμβασης, προστίθεται ένα νέο Άρθρο 1Α, ως εξής:

Άρθρο 1Α

Σκοπός της παρούσας Σύμβασης είναι να επιτύχει και να διατηρήσει, σε όλο τον κόσμο, την αποτελεσματική φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού, το οποίο χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς και των πυρηνικών εγκαταστάσεων, οι οποίες χρησιμοποιούνται για ειρηνικούς σκοπούς, να αποτρέπει και να αντιμετωπίζει αδικήματα συναφή με αυτό το υλικό και εγκαταστάσεις, σε όλο τον κόσμο, καθώς επίσης και να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, προς τις κατευθύνσεις αυτές.

5. Το Άρθρο 2 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει για το πυρηνικό υλικό το οποίο χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς κατά τη χρήση, την αποθήκευση και τη μεταφορά και για τις πυρηνικές εγκαταστάσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται για ειρηνικούς σκοπούς, υπό τον όρο, εντούτοις, ότι τα Άρθρα 3 και 4 και η παράγραφος 4 του Άρθρου 5 της παρούσας Σύμβασης θα ισχύουν γι' αυτό το πυρηνικό υλικό, μόνο για όσο διάστημα αυτό είναι υπό διεθνή πυρηνική μεταφορά.
 2. Η ευθύνη για τη θέσπιση, εφαρμογή και διατήρηση ενός καθεστώτος φυσικής προστασίας, εντός ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, επαφίεται, εξ ολοκλήρου, στο Κράτος αυτό.
 3. Εκτός από τις δεσμεύσεις οι οποίες αναλαμβάνονται ρητώς από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα ερμηνεύεται ότι έχει επιπτώσεις στα κυρίαρχα δικαιώματα ενός Κράτους.
- 4.(α) Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα έχει επιπτώσεις σε άλλα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες των Συμβαλλόμενων Κρατών, βάσει του διεθνούς δικαίου και, ειδικότερα στους σκοπούς και τις αρχές του

Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

- (β) Οι δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων, κατά τη διάρκεια μιας ένοπλης σύγκρουσης, όπως οι όροι αυτοί νοούνται βάσει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι οποίες διέπονται από το δίκαιο αυτό, δεν διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, και οι δραστηριότητες οι οποίες αναλαμβάνονται από τις στρατιωτικές δυνάμεις ενός Κράτους, κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, στο βαθμό που αυτές διέπονται από άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου, δεν διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.
 - (γ) Καμία πρόνοια της παρούσας Σύμβασης δεν θα ερμηνεύεται ως νόμιμη εξουσιοδότηση χρήσης ή απειλής χρήσης βίας κατά πυρηνικού υλικού ή πυρηνικών εγκαταστάσεων, τα οποία χρησιμοποιούνται για ειρηνικούς σκοπούς.
 - (δ) Καμία πρόνοια της παρούσας Σύμβασης δεν αφήνει αιμώρητες ή καθιστά νόμιμες κατά τα λοιπά παράνομες πράξεις, ούτε αποκλείει την ποινική τους δίωξη βάσει άλλων νόμων.
5. Η παρούσα Σύμβαση δεν θα ισχύει για το πυρηνικό υλικό το οποίο χρησιμοποιείται ή διατηρείται για στρατιωτικούς σκοπούς ή για πυρηνικές εγκαταστάσεις οι οποίες εμπεριέχουν τέτοιο υλικό.
6. Μετά το Άρθρο 2 της Σύμβασης, προστίθεται ένα νέο Άρθρο 2Α ως εξής:

Άρθρο 2Α

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεσπίζει, εφαρμόζει και διατηρεί ένα καθεστώς κατάλληλης φυσικής προστασίας, το οποίο θα ισχύει για το πυρηνικό υλικό και τις πυρηνικές εγκαταστάσεις υπό τη δικαιοδοσία του, με στόχο:
 - (α) την προστασία από κλοπή και άλλη παράνομη απόκτηση του πυρηνικού υλικού, κατά τη χρήση, αποθήκευση και μεταφορά του,

- (β) τη διασφάλιση της εφαρμογής επειγόντων και εκτενών μέτρων για τον εντοπισμό και, κατά περίπτωση, την ανάκτηση αγνοούμενου ή κλαπέντος πυρηνικού υλικού. Όταν το υλικό βρίσκεται εκτός της επικράτειας του, το Συμβαλλόμενο Κράτος θα ενεργεί σύμφωνα με το Άρθρο 5,
 - (γ) την προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων από δολιοφθορά, και
 - (δ) το μετριασμό ή την ελαχιστοποίηση των ραδιολογικών συνεπειών της δολιοφθοράς.
2. Εφαρμόζοντας την παράγραφο 1, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος πρέπει να:
- (α) θεσπίζει και να διατηρεί ένα νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο, το οποίο να διέπει τη φυσική προστασία,
 - (β) ιδρύει ή να διορίζει μια αρμόδια αρχή ή αρχές, υπεύθυνη για την εφαρμογή του νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου, και
 - (γ) λαμβάνει άλλα κατάλληλα μέτρα, τα οποία απαιτούνται για τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων.
3. Εφαρμόζοντας τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο των παραγράφων 1 και 2, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, με επιφύλαξη ως προς οποιοσδήποτε άλλες πρόνοιες της παρούσας Σύμβασης, πρέπει να εφαρμόζει, στο βαθμό που αυτές είναι εύλογες και εφαρμόσιμες, τις ακόλουθες Θεμελιώδεις Αρχές Φυσικής Προστασίας Πυρηνικού Υλικού και Πυρηνικών Εγκαταστάσεων.

Η ευθύνη για τη θέσπιση, την εφαρμογή και τη διατήρηση ενός καθεστώτος φυσικής προστασίας εντός ενός Κράτους επαφίεται εξ ολοκλήρου στο Κράτος αυτό.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Β: Ευθύνες κατά τη Διάρκεια Διεθνούς Μεταφοράς

Η ευθύνη ενός Κράτους να διασφαλίζει ότι το πυρηνικό υλικό προστατεύεται επαρκώς επεκτείνεται και στη διεθνή μεταφορά του, έως ότου η ευθύνη αυτή μεταβιβαστεί δεόντως σε ένα άλλο Κράτος, κατά περίπτωση.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Γ: Νομοθετικό και Ρυθμιστικό Πλαίσιο

Το Κράτος είναι υπεύθυνο για τη θέσπιση και τη διατήρηση ενός νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου, το οποίο θα διέπει τη φυσική προστασία. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να προβλέπει τη θέσπιση εφαρμόσιμων απαιτήσεων φυσικής προστασίας και να συμπεριλαμβάνει ένα σύστημα αξιολόγησης και αδειοδότησης ή άλλες διαδικασίες, με τις οποίες θα παρέχεται η εξουσιοδότηση. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει και ένα σύστημα επιθεώρησης των πυρηνικών εγκαταστάσεων και των μεταφορών, προκειμένου να πιστοποιείται η συμμόρφωση με τις εφαρμοζόμενες απαιτήσεις και τους όρους της άδειας ή ενός άλλου εξουσιοδοτικού εγγράφου και να θεσπίζει μέσα επιβολής των εφαρμοζόμενων απαιτήσεων και όρων, συμπεριλαμβανομένων και αποτελεσματικών κυρώσεων.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Δ: Αρμόδια Αρχή

Το Κράτος θα πρέπει να συνιστά ή να διορίζει μια αρμόδια αρχή, η οποία θα είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή του νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου και στην οποία θα παρέχεται επαρκής εξουσία, αρμοδιότητα και οικονομικοί και ανθρώπινοι πόροι, προκειμένου να εκπληρώνει τις ευθύνες με τις οποίες έχει επιφορτιστεί. Το Κράτος θα πρέπει να λαμβάνει μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζει μια αποτελεσματική ανεξαρτησία μεταξύ των καθηκόντων της κρατικής αρμόδιας αρχής και εκείνων οποιουδήποτε άλλου φορέα, υπεύθυνου για την προώθηση ή τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Ε: Ευθύνη των Κατόχων Άδειας

Οι ευθύνες για την εφαρμογή των διαφόρων στοιχείων φυσικής προστασίας εντός ενός Κράτους θα πρέπει να προσδιορίζονται σαφώς. Το Κράτος θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η πρωταρχική ευθύνη για την εφαρμογή της φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού ή των πυρηνικών εγκαταστάσεων θα επαφίεται στους κατόχους των σχετικών αδειών ή των λοιπών εξουσιοδοτικών εγγράφων (π.χ. χειριστές ή μεταφορείς).

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ ΣΤ: Αγωγή Ασφάλειας

Όλοι οι οργανισμοί οι οποίοι εμπλέκονται στην υλοποίηση της φυσικής προστασίας θα πρέπει να δίνουν τη δέουσα προτεραιότητα στην αγωγή ασφάλειας, στην ανάπτυξη και τη διατήρησή της, που απαιτούνται για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής υλοποίησής της σε ολόκληρο τον οργανισμό.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Ζ: Απειλή

Η κρατική φυσική προστασία θα πρέπει να βασίζεται στην τρέχουσα αξιολόγηση της απειλής εκ μέρους του Κράτους.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Η: Διαβαθμισμένη Προσέγγιση

Οι απαιτήσεις φυσικής προστασίας θα πρέπει να βασίζονται σε μια διαβαθμισμένη προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα αξιολόγηση της απειλής, τη σχετική ελκυστικότητά της, τη φύση του υλικού και τις πιθανές συνέπειες οι οποίες σχετίζονται με την παράνομη αφαίρεση του πυρηνικού υλικού και με τις δολιοφθορές κατά του πυρηνικού υλικού ή των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Θ: Άμυνα σε Βάθος

Οι απαιτήσεις του Κράτους για φυσική προστασία θα πρέπει να απεικονίζουν μια σύλληψη αρκετών στρωμάτων και μεθόδων προστασίας (δομικών ή άλλων τεχνικών, προσωπικού και οργανωτικών), τα οποία θα πρέπει να υπερνικηθούν ή να παρακαμφθούν από έναν αντίπαλο, προκειμένου αυτός να επιτύχει τους στόχους του.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Ι: Διασφάλιση της Ποιότητας

Θα πρέπει να θεσπιστούν και να εφαρμοστούν μια πολιτική διασφάλισης της ποιότητας και προγράμματα διασφάλισης της ποιότητας, με σκοπό τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης ότι πληρούνται οι συγκεκριμένες απαιτήσεις για όλες τις δραστηριότητες οι οποίες είναι σημαντικές για τη φυσική προστασία.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Κ: Σχέδια Έκτακτης Ανάγκης

Θα πρέπει να εκπονούνται και να δοκιμάζονται κατάλληλα, με ασκήσεις, από όλους τους κατόχους αδειών και τις ενδιαφερόμενες αρχές, σχέδια έκτακτης ανάγκης για απόκριση σε περίπτωση παράνομης αφαίρεσης πυρηνικού υλικού ή δολιοφθοράς πυρηνικών εγκαταστάσεων ή πυρηνικού υλικού, ή απόπειράς τους.

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ Λ: Εμπιστευτικότητα

Το Κράτος θα πρέπει να θεσπίσει απαιτήσεις για την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, η παράνομη αποκάλυψη των οποίων θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

- 4.(α) Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν θα ισχύουν για οποιοδήποτε πυρηνικό υλικό, το οποίο το Συμβαλλόμενο Κράτος εύλογα αποφασίζει ότι δεν χρειάζεται να υπόκειται στο καθεστώς φυσικής προστασίας, το οποίο θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του υλικού, την ποσότητα και τη σχετική ελκυστικότητα του και τις πιθανές ραδιολογικές και λοιπές συνέπειες οι οποίες σχετίζονται με οποιαδήποτε παράνομη πράξη κατευθύνεται εναντίον του και την τρέχουσα αξιολόγηση της απειλής εναντίον του.
- (β) Το πυρηνικό υλικό το οποίο δεν υπόκειται στις διατάξεις του παρόντος Άρθρου, σύμφωνα με την υποπαράγραφο (α), θα πρέπει να προστατεύεται σύμφωνα με συνετή διαχειριστική πρακτική.

7. Το Άρθρο 5 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη πρέπει να προσδιορίζουν και θα γνωστοποιούν, το ένα στο άλλο, απευθείας ή μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, τον υπεύθυνο επικοινωνίας τους, σε σχέση με τα θέματα που σφοδρούν το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.
2. Σε περίπτωση κλοπής, ληστείας ή οποιασδήποτε άλλης παράνομης απόκτησης πυρηνικού υλικού ή αξιόπιστης απειλής της, τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, θα παρέχουν συνεργασία και συνδρομή, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, για την ανάκτηση και την προστασία του υλικού αυτού, σε οποιοδήποτε Κράτος το ζητήσει.

Ειδικότερα:

- (α) Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να ενημερώσει, το συντομότερο δυνατό, τα άλλα Κράτη, τα οποία θεωρεί ότι έχουν σχέση, για οποιαδήποτε κλοπή, ληστεία ή άλλη παράνομη απόκτηση πυρηνικού υλικού ή αξιόπιστη απειλή της, και να ενημερώσει, κατά περίπτωση, το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς.
- (β) Με τον τρόπο αυτό, κατά περίπτωση, τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη θα ανταλλάσσουν πληροφορίες, το ένα με το άλλο, με το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και με άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς, με σκοπό την προστασία του απειλούμενου πυρηνικού υλικού, την πιστοποίηση της ακεραιότητας του εμπορευματοκιβωτίου ή την ανάκτηση του παράνομα απομακρυνθέντος πυρηνικού υλικού και:
 - (i) θα συντονίζουν τις προσπάθειές τους, μέσω της διπλωματικής και άλλων οδών οι οποίες θα συμφωνηθούν,

- (ii) θα παρέχουν συνδρομή, εάν αυτό ζητηθεί,
- (iii) θα διασφαλίζουν την επιστροφή του ανακτηθέντος πυρηνικού υλικού, το οποίο εκλάπη ή αγνοείτο, συνεπεία των προαναφερθέντων γεγονότων.

Τα μέσα υλοποίησης της συνεργασίας αυτής, θα καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη.

3. Σε περίπτωση αξιόπιστης απειλής δολιοφθοράς πυρηνικού υλικού ή πυρηνικών εγκαταστάσεων ή σε περίπτωση δολιοφθοράς τους, τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θα συνεργάζονται, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο και σε συνέπεια με τις συναφείς υποχρεώσεις τους, βάσει του διεθνούς δικαίου, ως εξής:

- (α) εάν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος λάβει γνώση μιας αξιόπιστης απειλής δολιοφθοράς πυρηνικού υλικού ή πυρηνικών εγκαταστάσεων σε ένα άλλο Κράτος, θα αποφασίζει για τα κατάλληλα μέτρα, τα οποία πρέπει να ληφθούν προκειμένου να ενημερώσει το Κράτος αυτό, το συντομότερο δυνατό, και, κατά περίπτωση, το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς για την απειλή αυτή, με σκοπό την παρεμπόδιση της δολιοφθοράς.
- (β) σε περίπτωση δολιοφθοράς πυρηνικού υλικού ή πυρηνικών εγκαταστάσεων σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και εάν, κατά την άποψή του, άλλα Κράτη είναι πιθανό να υποστούν ραδιολογικές επιπτώσεις, αυτό, με επιφύλαξη ως προς τις άλλες υποχρεώσεις του, βάσει του διεθνούς δικαίου, πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να ενημερώσει, το συντομότερο δυνατό, το Κράτος ή τα Κράτη τα οποία είναι πιθανό να υποστούν ραδιολογικές επιπτώσεις και θα ενημερώνει, κατά περίπτωση, το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς, με σκοπό την ελαχιστοποίηση ή τον μετριασμό των ραδιολογικών συνεπειών τους.

(γ) εάν, σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (α) και (β), ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ζητήσει συνδρομή, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, προς το οποίο απευθύνεται ένα αίτημα συνδρομής, πρέπει να αποφασίζει αμέσως και θα ειδοποιεί το αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος, απευθείας ή μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, για το εάν είναι σε θέση να παράσχει τη ζητούμενη συνδρομή και το πεδίο εφαρμογής και τους όρους της συνδρομής η οποία μπορεί να παρασχεθεί.

(δ) ο συντονισμός της συνεργασίας, σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (α) έως (γ), πρέπει να γίνεται μέσω της διπλωματικής ή άλλων οδών οι οποίες θα συμφωνηθούν. Τα μέσα υλοποίησης της συνεργασίας αυτής θα καθορίζονται διμερώς ή πολυμερώς από τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη.

4. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται και να διαβουλεύονται, κατά περίπτωση, το ένα με το άλλο, απευθείας ή μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και των λοιπών συναφών διεθνών οργανισμών, με σκοπό τη λήψη οδηγιών σχετικά με το σχεδιασμό, τη συντήρηση και τη βελτίωση των συστημάτων φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού, στον τομέα των διεθνών μεταφορών.

5. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να διαβουλεύεται και να συνεργάζεται, κατά περίπτωση, με άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, απευθείας ή μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και των λοιπών συναφών διεθνών οργανισμών, με σκοπό τη λήψη οδηγιών εκ μέρους τους σχετικά με το σχεδιασμό, τη συντήρηση και τη βελτίωση του εθνικού του συστήματος φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού, κατά την εσωτερική χρήση, αποθήκευση και μεταφορά του, και των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

8. Το Άρθρο 6 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, προκειμένου να προστατεύσουν την εμπιστευτικότητα οποιωνδήποτε πληροφοριών λαμβάνουν εμπιστευτικά, δυνάμει των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μέσω της συμμετοχής σε μια δραστηριότητα η οποία υλοποιείται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Εάν τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν εμπιστευτικά πληροφορίες σε διεθνείς οργανισμούς ή σε Κράτη, τα οποία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη στην παρούσα Σύμβαση, θα λαμβάνονται μέτρα προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών αυτών. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει λάβει πληροφορίες, εμπιστευτικά από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές σε τρίτους, μόνο με τη συναίνεση αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
 2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν θα απαιτείται από την παρούσα Συμφωνία να παρέχουν οποιεσδήποτε πληροφορίες οι οποίες δεν επιτρέπεται να κοινοποιηθούν σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο ή οι οποίες θα έθεταν σε κίνδυνο την ασφάλεια του ενδιαφερόμενου Κράτους ή τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού ή των πυρηνικών εγκαταστάσεων.
9. Η παράγραφος 1 του Άρθρου 7 της Συνθήκης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
1. Η εκ προθέσεως διάπραξη:
 - (α) μιας πράξης χωρίς νόμιμη εξουσία, η οποία συνιστά παραλαβή, κατοχή, χρήση, μεταφορά, αλλαγή, διάθεση ή διασπορά πυρηνικού υλικού και η οποία προκαλεί ή είναι πιθανό να προκαλέσει θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή σημαντική καταστροφή σε περιουσιακά στοιχεία ή στο περιβάλλον,
 - (β) κλοπής ή ληστείας πυρηνικού υλικού,
 - (γ) κατάχρησης ή δόλιας απόκτησης πυρηνικού υλικού,

- (δ) μιας πράξης η οποία συνιστά μεταφορά, αποστολή, ή διακίνηση πυρηνικού υλικού, προς ή από ένα Κράτος, χωρίς νόμιμη εξουσία,
- (ε) μιας πράξης η οποία στρέφεται κατά πυρηνικών εγκαταστάσεων, ή μιας πράξης η οποία παρεμποδίζει τη λειτουργία πυρηνικών εγκαταστάσεων, με την οποία ο παραβάτης προκαλεί εσκεμμένα ή γνωρίζει ότι η πράξη είναι πιθανό να προκαλέσει θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή σημαντικές ζημιές σε περιουσιακά στοιχεία ή στο περιβάλλον, από την έκθεση σε ακτινοβολία ή την απελευθέρωση ραδιενεργών ουσιών, εκτός αν η πράξη αυτή διενεργείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκονται οι πυρηνικές εγκαταστάσεις,
- (στ) μιας πράξης η οποία συνιστά αξίωση για παροχή πυρηνικού υλικού, με απειλή ή χρήση βίας ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή εκφοβισμού,
- (ζ) απειλής:
- (i) χρήσης πυρηνικού υλικού, προκειμένου να προκληθεί θάνατος ή σοβαρός τραυματισμός σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή σημαντικές ζημιές σε περιουσιακά στοιχεία ή στο περιβάλλον ή να διαπραχθεί το αδίκημα το οποίο περιγράφεται στην υποπαράγραφο (ε), ή
- (ii) διάπραξης ενός αδικήματος το οποίο περιγράφεται στις υποπαραγράφους (β) και (ε), προκειμένου να εξαναγκαστεί ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ένας διεθνής οργανισμός ή ένα Κράτος να προβούν ή να απόσχουν από την εκτέλεση οποιασδήποτε πράξης,
- (η) μιας προσπάθειας διάπραξης οποιουδήποτε αδικήματος περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (ε),

- (θ) μιας πράξης η οποία συνιστά συμμετοχή σε οποιοδήποτε αδίκημα περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (η),
- (ι) μιας πράξης οποιουδήποτε προσώπου, το οποίο οργανώνει ή κατευθύνει άλλους να διαπράξουν ένα αδίκημα, το οποίο περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (η), και
- (κ) μιας πράξης η οποία συμβάλλει στη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (η), από μια ομάδα προσώπων τα οποία ενεργούν με κοινό σκοπό. Η πράξη αυτή θα είναι σκόπιμη και:
 - (i) είτε θα γίνεται με στόχο την εξυπηρέτηση της εγκληματικής δραστηριότητας ή του εγκληματικού σκοπού της ομάδας, στην περίπτωση που, μια τέτοια δραστηριότητα ή σκοπός, συμπεριλαμβάνουν τη διάπραξη ενός αδικήματος το οποίο περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (ζ),
 - (ii) είτε θα γίνεται με γνώση της πρόθεσης της ομάδας να διαπράξει ένα αδίκημα το οποίο περιγράφεται στις υποπαραγράφους (α) έως (ζ),

θα συνιστά τιμωρητέο αδίκημα από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, βάσει του εθνικού δικαίου του.

10. Μετά το Άρθρο 11 της Συμφωνίας, προστίθενται δύο νέα Άρθρα, το Άρθρο 11Α και το Άρθρο 11Β, ως εξής:

Άρθρο 11Α

Κανένα από τα αδικήματα τα οποία εκτίθενται στο Άρθρο 7 δεν θα θεωρείται, για τους σκοπούς της έκδοσης ή της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, ως πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα συνδεόμενο με πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα εμπνεόμενο από πολιτικά κίνητρα. Συνεπώς, ένα αίτημα έκδοσης ή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, βασισμένο σε ένα τέτοιο αδίκημα δεν μπορεί να απορριφθεί βάσει μόνο του ότι αφορά ένα πολιτικό αδίκημα ή ένα αδίκημα το

οποίο συνδέεται με πολιτικό αδίκημα ή ένα αδίκημα εμπνεόμενο από πολιτικά κίνητρα.

Άρθρο 11B

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα ερμηνεύεται ότι επιβάλλει μια υποχρέωση έκδοσης ή παροχής αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, εάν το ερωτώμενο Συμβαλλόμενο Κράτος έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το αίτημα έκδοσης για τα αδικήματα τα οποία εκτίθενται στο Άρθρο 7 ή για αμοιβαία δικαστική συνδρομή, όσον αφορά στα αδικήματα αυτά, έχει υποβληθεί με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου, λόγω της φυλής, της θρησκείας, της υπηκοότητας, της εθνικής καταγωγής ή των πολιτικών απόψεων του προσώπου αυτού ή ότι η συμμόρφωση με το αίτημα θα προκαλούσε βλάβη στη θέση του προσώπου αυτού, για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

11. Μετά το Άρθρο 13 της Σύμβασης, προστίθεται ένα νέο Άρθρο 13A, ως εξής:

Άρθρο 13A

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα έχει επιπτώσεις στη μεταφορά πυρηνικής τεχνολογίας για ειρηνικούς σκοπούς, η οποία διενεργείται προκειμένου να ενισχύσει τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

12. Η παράγραφος 3 του Άρθρου 14 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

3. Στην περίπτωση κατά την οποία ένα αδίκημα αφορά πυρηνικό υλικό υπό καθεστώς εσωτερικής χρήσης, αποθήκευσης ή μεταφοράς, και τόσο ο υποτιθέμενος παραβάτης όσο και το πυρηνικό υλικό παραμένουν στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα, ή στην περίπτωση κατά την οποία ένα αδίκημα αφορά πυρηνικές εγκαταστάσεις και ο υποτιθέμενος παραβάτης παραμένει στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα, καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θα ερμηνεύεται ότι απαιτεί, από αυτό το Συμβαλλόμενο

Κράτος, να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τις ποινικές διαδικασίες οι οποίες προκύπτουν από ένα τέτοιο αδίκημα.

13. Το Άρθρο 16 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
1. Θα συγκληθεί μια διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Κρατών, από το θεματοφύλακα, πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της Τροποποίησης η οποία υιοθετήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005, προκειμένου να επανεξετάσει την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας και την επάρκειά της, όσον αφορά το προοίμιο, το όλο ενεργό της μέρος και τα παραρτήματά της, ενόψει της τότε επικρατούσας κατάστασης.
 2. Εφεξής, σε διαστήματα όχι μικρότερα των πέντε ετών, η πλειοψηφία των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορεί να ζητά, υποβάλλοντας μια πρόταση, για το σκοπό αυτό, στο θεματοφύλακα, τη σύγκληση περαιτέρω διασκέψεων, με τον ίδιο στόχο.
14. Η υποσημείωση (β) του Παραρτήματος II της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- (β) Υλικό το οποίο δεν ακτινοβολήθηκε σε έναν αντιδραστήρα ή υλικό το οποίο ακτινοβολήθηκε σε έναν αντιδραστήρα, αλλά με επίπεδο ακτινοβολίας ίσο ή μικρότερο από 1 Gray/ώρα (100 Rads/ώρα) στο ένα μέτρο χωρίς θωράκιση.
15. Η υποσημείωση (γ) του Παραρτήματος II της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- (γ) Άλλα καύσιμα τα οποία, δυνάμει της αρχικής περιεκτικότητάς τους σε σχάσιμο υλικό, ταξινομούνται ως Κατηγορίας I και II, πριν την ακτινοβόληση μπορούν να μειωθούν κατά ένα επίπεδο κατηγορίας, για όσο διάστημα το επίπεδο ακτινοβολίας από τα καύσιμα υπερβαίνει το 1 Gray/ώρα (100 Rads/ώρα), στο ένα μέτρο χωρίς θωράκιση.

Έκθεση από την Επιτροπή της Ολομέλειας

1. Η Επιτροπή της Ολομέλειας συστήθηκε σύμφωνα με τον Κανόνα 16 του Εσωτερικού Κανονισμού της Διάσκεψης.
2. Η Επιτροπή πραγματοποίησε έξι συνόδους μεταξύ της 4ης και της 8ης Ιουλίου (2005), υπό την Προεδρία του κ. S. McIntosh από την Αυστραλία. Ο κ. E. Gil, από την Ισπανία, υπηρέτησε ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.
3. Η Επιτροπή εξέτασε τη Βασική Πρόταση η οποία περιέχεται στο Έγγραφο CPPNM/AC/L.1//Rev. 1, η οποία παραπέμφθηκε σε αυτή από την Ολομέλεια στο θέμα 8 της Ημερήσιας Διάταξης της Διάσκεψης.
4. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης της παραγράφου 9 της Βασικής Πρότασης, μερικά Κράτη ανέφεραν ότι το ακόλουθο μέρος της προτεινόμενης υποπαραγράφου 1(ε) του Άρθρου 7 της Σύμβασης, «εκτός αν η πράξη διενεργείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο έδαφος του οποίου βρίσκονται οι πυρηνικές εγκαταστάσεις», θα μπορούσε να παρερμηνευθεί. Στο πλαίσιο αυτό, τα Κράτη συμφώνησαν ότι η φράση αυτή θα πρέπει να εκληφθεί ότι καλύπτει τις πράξεις εξουσιοδοτημένων προσώπων (π.χ. αστυνομία, πυροσβέστες, λοιπές αρχές και χειριστές) οι οποίες διενεργούνται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι πράξεις αυτές δεν θα συνιστούσαν αδίκημα, όπως περιγράφεται στο ίδιο άρθρο.
5. Η Επιτροπή της Ολομέλειας συζήτησε μια πρόταση η οποία υποβλήθηκε από την Παραγουάη, για τροποποίηση της Σύμβασης, ώστε να ισχύει για όλα τα ραδιενεργά υλικά και τις συναφείς εγκαταστάσεις. Η Επιτροπή της Ολομέλειας, σημειώνοντας την αξία μιας διεθνούς, νομικά δεσμευτικής, επίσημης πράξης για την ασφάλεια και την προστασία αυτού του υλικού και των εγκαταστάσεων, συμφώνησε ότι η πρόταση της Παραγουάης, υπερέβη κατά πολύ το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, η οποία περιορίζεται στο πυρηνικό υλικό και τις πυρηνικές εγκαταστάσεις. Μερικά Κράτη παρατήρησαν ότι το ζήτημα της ασφάλειας του ραδιενεργού υλικού και των συναφών εγκαταστάσεων συζητείται στο Συμβούλιο Διοικητών της ΙΑΕΑ και στη Γενική Συνέλευση. Αναφέρθηκε, επίσης, η σχετικότητα του Κώδικα Δεοντολογίας για την Ασφάλεια και την Προστασία των Ραδιενεργών Πηγών, της Διεθνούς Διάσκεψης για την Ασφάλεια και την Προστασία των Ραδιενεργών Πηγών, η οποία διοργανώθηκε την προηγούμενη εβδομάδα στο Μπορντό της Γαλλίας.

του Προγράμματος Δράσης για τη μη-Διάδοση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής και του Προγράμματος Δράσης για την Ασφάλεια των Ραδιενεργών Πηγών (και τα δύο υιοθετήθηκαν από την Ομάδα G-8, στη Σύνοδο Κορυφής του Ενίαη, τον Ιούνιο του 2003).

6. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης της παραγράφου 4 του Άρθρου 2 της Βασικής Πρότασης, η οποία πραγματεύεται, *μεταξύ άλλων*, για τις στρατιωτικές δυνάμεις ενός Κράτους, κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, η Αργεντινή πρότεινε την εισαγωγή στο Άρθρο 1 (Ορισμοί) ενός ορισμού του όρου «Στρατιωτικές Δυνάμεις ενός Κράτους», ο οποίος θα ήταν σύμφωνος με τον ορισμό του όρου αυτού σε άλλες, παρόμοιες, συμβάσεις, όπως η διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή των Τρομοκρατικών Βομβαρδισμών. Η παράγραφος 4 του Άρθρου 1 της Συμφωνίας αυτής ορίζει τις «Στρατιωτικές Δυνάμεις ενός Κράτους» ως τις «ένοπλες δυνάμεις ενός Κράτους, οι οποίες οργανώνονται, εκπαιδεύονται και εξοπλίζονται βάσει του εσωτερικού της δικαίου, για τον πρωταρχικό σκοπό της εθνικής άμυνας ή ασφάλειας, και τα πρόσωπα τα οποία ενεργούν προς υποστήριξη αυτών των ενόπλων δυνάμεων, τα οποία είναι υπό την επίσημη εντολή, έλεγχο και ευθύνη τους». Η πρόταση αυτή υπήρξε αντικείμενο ευρείας υποστήριξης, κατά τη διάρκεια των συζητήσεων σχετικά με την παράγραφο 4 του Άρθρου 2, στην Επιτροπή της Ολομέλειας. Μερικά άλλα Κράτη, εντούτοις, ανέφεραν ότι η πρόταση δεν ήταν σύμφωνη με το εθνικό τους δίκαιο, το οποίο ρυθμίζει το σύστημα της φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού και του καθεστώτος των εξειδικευμένων δυνάμεων, οι οποίες εκτελούν καθήκοντα στον τομέα αυτό. Η εν λόγω πρόταση, εάν γινόταν αποδεκτή, θα μπορούσε να οδηγήσει σε ουσιαστικές δυσκολίες στην εφαρμογή της Συμφωνίας από αυτά τα Κράτη, παρεμποδίζοντας, κατά συνέπεια, την επικύρωση, εκ μέρους τους, της Τροποποίησης της Σύμβασης. Η Επιτροπή της Ολομέλειας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να επιτευχθεί συναίνεση για την ενσωμάτωση ενός ορισμού των «Στρατιωτικών Δυνάμεων ενός Κράτους» στην Τροποποίηση της Σύμβασης, αλλά η Επιτροπή αποφάσισε να συμπεριλάβει στο αρχείο της Επιτροπής της Ολομέλειας την πρόταση της Αργεντινής, όπως προαναφέρθηκε, καθώς επίσης και την παρούσα συνοπτική περιγραφή της συζήτησης και του συμπεράσματος της Επιτροπής.
7. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης της προτεινόμενης υποπαραγράφου 4(β) του Άρθρου 2, το Μεξικό πρότεινε να αντικατασταθεί η λέξη «inasmuch» με τη λέξη «insofar». Στην ευρεία ανταλλαγή απόψεων η οποία έλαβε χώρα,

αναγνωρίστηκε ότι υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ και των δύο όρων. Μερικές αντιπροσωπείες κατέστησαν σαφές ότι η φράση «inasmuch» έχει τουλάχιστον δύο έννοιες στα αγγλικά, μια από αυτές είναι «στο βαθμό που» και μια δεύτερη έννοια είναι «επειδή». Η αντιπροσωπεία του Μεξικού δέχτηκε τη διατύπωση της υποπαραγράφου 4(β) του Άρθρου 2, υπό τον όρο ότι το κείμενο, το οποίο θα θεωρεί αποδεκτό, θα είναι το κείμενο στην ισπανική γλώσσα.

8. Η αντιπροσωπεία της Δημοκρατίας της Κορέας εξέφρασε μια προτίμηση για την παράγραφο 1 του άρθρου 7, όπως αυτή συμπεριλαμβάνεται στη Βασική Πρόταση. Ειδικότερα, η ανησυχία της επικεντρώθηκε στην ενσωμάτωση μιας αναφοράς της υποπαραγράφου (η) στην υποπαραγραφο (i), δεδομένου ότι αυτό θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στην τιμωρία εκείνων οι οποίοι εμπλέκονται στην καθοδήγηση ή την οργάνωση των πράξεων οι οποίες περιγράφονται στο Άρθρο αυτό.
9. Η Επιτροπή παρέπεμψε το κείμενο της Βασικής Πρότασης, με τις συμφωνηθείσες τροποποιήσεις, στη Συντακτική Επιτροπή, προς εξέταση εκ μέρους της, σύμφωνα με τον Κανόνα 17.
10. Η Επιτροπή εξέτασε το σχέδιο κειμένου της Τροποποίησης της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού, όπως αυτό προτάθηκε από τη Συντακτική Επιτροπή. Επιτεύχθηκε συναίνεση σε όλες τις διατάξεις του κειμένου, με εξαίρεση την έκτη εισαγωγική παράγραφο. Η αντιπροσωπεία του Μεξικού εξέφρασε μια επιφύλαξη για την έκτη εισαγωγική παράγραφο, η οποία περιγράφεται κατάλληλα στα συνοπτικά πρακτικά της Διάσκεψης. Η παράγραφος αυτή, κατά συνέπεια, παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια για λήψη απόφασης. Με την εξαίρεση αυτή, η Επιτροπή προτείνει το συνημμένο κείμενο της Τροποποίησης στην Ολομέλεια, προς υιοθέτηση.
11. Η Επιτροπή εξέτασε και ενέκρινε το σχέδιο της Τελικής Πράξης, το οποίο υποβλήθηκε από τη Συντακτική Επιτροπή, και προτείνει το συνημμένο κείμενο του σχεδίου της Τελικής Πράξης, προς υιοθέτηση από την Ολομέλεια.